

Heide[VERTELT]

www.heidevertelt.be

315

25 januari 2026

1951: “Week van de heide” in Kalmthout

Vandaag laten we jullie kennismaken met een activiteit die in augustus 1951 voor de eerste maal werd ingericht door het gemeentebestuur onder de naam “week van de heide”. Op dat ogenblik had de Kalmthoutse Heide nog niet het label “staatsnatuurrreservaat” (pas in 1968), maar was al wel erkend als beschermd landschap (1941). De interesse voor dit enig mooie gebied wakkerde aan. Lees maar mee wat men toen organiseerde om de “Kalmthoutse heide” bekender te maken bij de bevolking:

Naklanken der “week van de heide”:

“op zaterdag 1 september werd te Kalmthout de “week van de heide” gesloten. Deze eerste week van de heide is voorwaar, over heel de lijn, tot een volledig succes uitgegroeid, al speelde nu en dan het slechte weder, meer dan gewenst was, zijn parten. Meer dan vierduizend belangstellenden bezochten de tentoonstellingen. De opvoering van “De eeuwige Uilenspiegel” lokte haast tweeduizend toehoorders; de voordrachten gingen

meestendeels door voor een nokvolle zaal en de wandelingen genoten een onvoorziene deelname. Op maandag 27 augustus hadden historici hun “dag”. De daarop aangekondigde voordrachten hielden vooral onze belangstelling gaande en het deed ons genoegen ter dien gelegenheid te vernemen, dat na aanwijzing der diverse bronnen, een massa materiaal zal kunnen bijeengebracht worden dewelke eenmaal zal toelaten een algemene geschiedenis van de Kempen te boek te stellen. De plaatselijke archieven maken daarvan ook een voornaam onderdeel uit maar nog vele jaren zullen er verlopen vooraleer ook deze bron voldoende zal zijn uitgediept. Dat filologen en andere geestelijk aan de historici verwante wetenschapsmensen, veel tot het vooropgezette plan zullen bijdragen, spreekt vanzelf. Sommige onzer leden zijn, jammer genoeg, naar aanleiding van een zekere voorlezing, op een dwaalspoor gebracht. Daarin was werkelijk geen spraak van de Oudheidkundige Kring van Kalmthout. Onze kring, beste lezer, blijft bestaan, zet zijn werk zelfstandig voort en Calmpthoutania

Maak reclame in “Heide vertelt” en bereik minstens 1500 lezers uit Heide en omgeving. Een goedkopere manier om uw reclame aan de man te brengen ga je niet vinden!

Info: redactie@heidevertelt.be

blijft, zoals voorheen, regelmatig om de drie maand verschijnen. De voordracht, op woensdag 29 augustus, door ons eminent lid dr. Havermans, die handelde over de geografische betekenis der heide werd, buiten verwachting, zeer talrijk bijgewoond. Tientallen hebben ook gebruik gemaakt om, onder leiding van genoemd medelid, een bezoek aan de heide te brengen en allen waren ten eerste opgetogen bij het aanschouwen van het prachtig panorama dat zij vanuit de kerktoeren van de Redemptoristencollege van Essen te aanschouwen kregen. Voorwaar, de heer Havermans mag fier zijn over zijn initiatief. De gedachte maakt opgang om volgend jaar weerom een "week van de heide" in te richten. Het succes nu behaald zou daar zeker aanleiding kunnen toe geven. Daar gesuggereerd werd van deze tweede week in te richten in het teken der heemkunde en der folklore, zou aan onze en andere plaatselijke verenigingen gelegenheid geboden worden om meer daadwerkelijk daarbij op te treden en zouden wij misschien wel de echte "Kalmthoutse week van de heide" kunnen beleven. Over dit alles werd reeds van gedachte gewisseld. Om te sluiten kunnen wij niet anders dan het Gemeentebestuur van Kalmthout, evenals zijn medewerkers, van harte feliciteren met haar zo geslaagd opzet. Want als er ooit een loflied der heide werd gezongen dan is zulks wel gebeurd te Kalmthout gedurende de week van 26 augustus tot 2 september 1951!

Wat werd er georganiseerd?

- tentoonstelling van schilderijen geïnspireerd door heide en duinen
- tentoonstelling gewijd aan de fauna en flora van de heide.
- het jaarlijks congres van de Kempense schrijvers, alsmede spreekbeurten van allerlei aard in verband met de heide.
- geleide bezoeken aan de heide en de duinen.
- concerten door de verschillende Kalmthoutse muziekkorpsen!

(bron Calmthoutania 1951-1952 nr. 1))

De Cassenboom was in 1952 in gevaar!

Vorige week verscheen van de hand van onze medewerker Paul Witters een verhaal over het gebouw "Withof". Aanvankelijk maakte dit gebouw deel uit van een veel groter domein waarvan de Cassenboom nog altijd één van de zichtbare overblijfselen is. Doorheen de jaren is men gaan beseffen dat deze boom moest bewaard worden voor het nageslacht en bescherming moest genieten. Bij besluit van 2 februari 1944 werd de boom, en de omgeving in een straal van 25 meter errond, een beschermd monument. Blijkbaar nam de toenmalige eigenaar van de boom rond de jaren '50, het allemaal niet zo ernstig. Dit deed de Oudheidkundige kring in 1952 ingrijpen. In een schrijven welke zij aan de gemeente richtte wordt aangeklaagd dat de boom beschadigd werd en dat de eigenaar het ook niet zo ernstig neemt met de omgeving rond de boom. In de stam van de boom zouden ook "lange ijzeren haken"

zijn geslagen. De brief hierover sluit met "Namens de Oudheidkundige kring van Kalmthout zien wij ons verplicht de welwillende aandacht van Uw achtbaar college op deze aangelegenheid te vestigen en protesteren wij met klem tegen deze aanslag op vernoemd geklasseerd natuurmonument gepleegd." Ondertussen is men door de jaren zeker gaan beseffen dat het beschermen van deze waardevolle boom een prioriteit is. Het gemeentebestuur heeft ondertussen, samen met het Regionaal Landschap Voorkampen, ervoor gezorgd dat de boom optimaal wordt beschermd en verder kan groeien. Ook de straal van 25 meter rond de boom is beschermd, rondom de boom is daarom een vlonderpad aangelegd zodat je wel rond de boom kan wandelen zonder schade aan te richten.

Even over de boom zelf:

De Cassenboom is een zomereik van om en bij de 175 jaar oud aangeplant door de toenmalige burgemeester Cornelius Cas in zijn domein (behorende tot het "Withof"). Dergelijke boom kan tot 500 jaar oud worden. De boom staat naast de school Gitok langsheen de Cassenboomlaan en heeft een stamomtrek van 530 centimeter. In het kader van een beheersplan werd niet alleen het vlonderpad aangelegd maar werd ook rondom de boom aangepaste beplanting voorzien. Men heeft ervoor gekozen om de omgeving rond het beschermde monument openbaar te houden. Het vlonderpad errond is 125 lang en 1,5 meter breed en is op die manier ook toegankelijk met een rolstoel of kinderwagen. Er is ook een zitbank geplaatst met picknicktafel. Een infobord laat de bezoekers kennis maken met de geschiedenis van de boom.

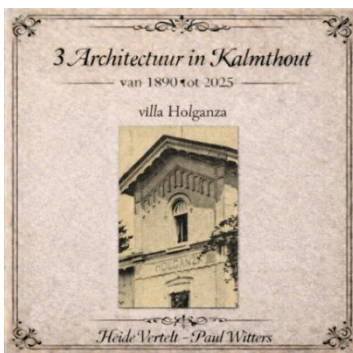
(bron *Campthoutania* 1952, foto bovenaan artikel, de Cassenboom in 1875, op de tweede foto het vlonderpad rondom de Cassenboom)

Hoe een medewerkster van Sint Vincentius "Heide vertelt" promoot!

Onze medewerker Paul Lion had recent een gesprek met Ingrid Van Looy, vrijwilligster in het woonzorgcentrum Sint-Vincentius in Kalmthout centrum: Lees even mee!

Ik lees iedere week voor uit 'Heide Vertelt', in het dagverblijf van het Woonzorgcentrum Sint Vincentius te Kalmthout. En ben vooral erg blij met de verhalen die zich afspelen in Kalmthout. Die vertellingen zijn voor mijn toehoorders in een begrijpbare taal geschreven, en vormen heel dikwijls een aandenken aan hun eigen verleden. Mijn luisteraars worden dan heel rustig en genieten er met volle teugen van. Sommigen dommelen zelf een beetje in tijdens mijn voorleessessie... Proficiat voor de makers van 'Heide Vertelt' en doe zo voort!

3 Villa Holganza (Villa Rothenburg)

Omschrijving: **Villa Holganza**

Een statige klassieke villa gelegen aan Kapellensteenweg 91 in Kalmthout. Gebouwd in de 19e eeuw.

Het pand is door de jaren heen diverse keren verbouwd, waardoor een deel van de oorspronkelijke architecturale charme verloren ging.

De villa heeft een voorzijde Villa Holganza en een achterzijde Villa Rothenburg. De Duitse koopman Wilhelm Bertrand kocht in 1872 het domein en bouwde de neoclassicistische villa en liet op de achtergevel de huiszegen aanbrengen: 'Der Herr ist Sonne und Schild'. De Amerikaan William Ford Schmoele werd in 1912 de nieuwe eigenaar. Later stond deze villa bekend als een indrukwekkend landhuis met uitgestrekt park rondom. In 1919 werd het domein aangekocht door de familie Standaert waar voormalig burgemeester Florent Standaert zijn bankactiviteiten begon, beter gekend als 'de Bank Standaert'. Door zware beschadiging tijdens de bevrijding in 1944 en V1-inslag in 1945, onderging het gebouw een grondige renovatie. Het pand is door de jaren heen diverse keren verbouwd, waardoor een deel van de oorspronkelijke architecturale charme verloren ging. Tussen 1971 en 1994 worden de

bankactiviteiten overgenomen door Crédit du Nord Belge, Kredietbank en Crédit Générale. In 2008 werd het eigendom verkocht en liet de toenmalige eigenaar het gebouw grondig renoveren.

Herontwikkeling tot woonproject

Vandaag staat Villa Holganza niet enkel als historische villa, maar als herontwikkelingsproject waarbij het gebouw een nieuwe invulling krijgt.

Historisch karakter + moderne wooncomfort

- **Renovatie/heropbouw:** De villa en het bijhorende koetshuis worden hersteld naar hun oorspronkelijke grandeur, maar met moderne woonfuncties erin verwerkt.
- **Appartementen:** Het project omvat 10 duurzame appartementen met 1 tot 3 slaapkamers, ontworpen om te voldoen aan hedendaags comfort en energie-efficiëntie.
- **Architectuur:** Het ontwerp is gemaakt door het Kalmthoutse architectenbureau StudioNOORD, dat historisch erfgoed combineert met moderne invullingen.

Het parkdomein

Een van de grootste troeven van Villa Holganza is het uitgebreide park:

- Het oorspronkelijke park was ongeveer 3 hectare groot; het project breidt dit uit tot 5 hectare groen domein.
- Dit park omvat monumentale bomen, waaronder naar verluidt de oudste beuk van de provincie Antwerpen.
- De bedoeling is om het park deels semipubliek toegankelijk te maken, zodat zowel bewoners als buurtbewoners kunnen genieten van de natuur.

Ligging en bereikbaarheid

- Villa Holganza ligt centraal in Kalmthout, vlak bij het treinstation, winkels en openbaar vervoer.
- Door de rustige groene omgeving is het ideaal voor wie rust en natuur wil combineren met goede verbindingen naar steden zoals Antwerpen.
- Project: Real Estate – www.wannes.realestate -

Korte geschiedenis

- **1872:** Gebouwd door Wilhelm Bertrand.
- **Interbellum (jaren '20):** Villa krijgt haar meest statige uitstraling.
- **Later 20e eeuw:** Diverse verbouwingen verminderen de originele stijl.
- **2025:** Projectontwikkelaar koopt de site en start plannen voor herontwikkeling en uitbreiding van het park.

Hoelen 9331 - 1925

De toekomst:

Projectontwikkelaar Wannes Kuypers laat deze zomer 'Villa Holganza' aan de Kapellensteenweg 89-91 in Kalmthout grotendeels afbreken. Als alles volgens plan verloopt, volgt in de zomer van 2027 de oplevering van tien luxueuze appartementen. De grote troef van dit project is de unieke parktuin van met monumentale bomen. In augustus start men met de afbraak en in het najaar volgt de bronbemaling om het grondwater naar beneden te halen. Hier staan veel monumentale bomen, die zijn in 'winterrust', zijn waardoor de bronbemaling bewust in een planning wordt opgenomen. De beuk is 180 jaar oud en zou de oudste van de provincie Antwerpen zijn. De boom heeft een stamomtrek van ongeveer acht meter.

Het project omvat tien appartementen, die variëren in grootte met één, twee of drie slaapkamers. De voorgevel van het rode gebouw – de vroegere bank – blijft staan, de ramen worden eruit gehaald. Door er een nieuwe gevel achter te bouwen, worden er inpandige, overdekte terrassen gecreëerd. Aan de voorzijde komen er vier nieuwbouwappartementen. De hoge plafonds van bijna vier meter zorgen voor

een heel ruim gevoel. Achteraan wordt er op drie niveaus gebouwd, met bovenaan een penthouse als 'kroon op het werk'. De appartementen zijn allemaal te bereiken vanuit één grote patio. Een dakkoepel zorgt ervoor dat er veel licht binnenvalt in de hal."

Samengevat:

Villa Holganza is meer dan een historisch landhuis — het is een iconisch vastgoedproject dat erfgoed combineert met modern wonen en een groene leefomgeving. De site wordt her ontwikkeld tot een residentiële enclave met hoogwaardige appartementen en een uitgebreid park, met respect voor het verleden maar gericht op de toekomst.

Bezoek onze website www.heidevertelt.be voor nog meer foto's

Volgende week: **4. Villa Erica.** (bijdrage van Paul Witters)

Verzekeringen R.V.S., destijds ook in ons straatbeeld.

Wie kent ze nog: "meneerke" met zijn "madammeke" onder één parapluuke (en hondje)? Op basis van wat historisch bekend is over **R.V.S.** (Rotterdamsche Verzekering Sociëteiten/ RVS Verzekeringen):

- Het beroemde RVS-logo met het echtpaar onder de paraplu (zoals je op het reclamebord ziet) is in 1905 ontworpen door de kunstenaar Tjeerd Bottema voor RVS.
- Dit iconische beeld werd vervolgens al in het begin van de 20e eeuw gebruikt op reclameborden en -posters door de maatschappij, en was later op heel veel locaties zichtbaar.

De reclame met dit R.V.S.-logo werd al vanaf circa 1905 gebruikt. RVS Verzekeringen was Nederlandse verzekeringsmaatschappij, waarvan de voorloper in 1838 werd opgericht, de afkorting RVS staat voor Rotterdamse Verzekerings Sociëteit. In 2011 ging de RVS op in de Nationale Nederlanden om zo een groter publiek te bereiken. Gedurende het grootste deel van de 19e eeuw was de RVS gevestigd aan de Westerstraat 3 in Rotterdam. Begin jaren '90 van de 20e eeuw nam de RVS zijn intrek in het nieuwe pand van Nationale Nederlanden (Delftse Poort), in de kleinste van de

twee torens. De maatschappij was ook actief in België en ook bekend omwille van de grote metalen reclameborden met daarop het logo van een echtpaar van goeden huize, hoge hoed, wandelstok, parasol en hond, een logo dat in 1905 werd ontworpen en nagenoeg in elk dorp zichtbaar was op strategisch plaatsen, ook in België. Tijdens het rondrijden in Kalmthout kwam men deze borden overal tegen.

En deze metalen borden werden het vaakst geplaatst aan gevels van cafés, waar veel volk kwam. In de jaren 60 werd RVS opgenomen in de Amfas-groep die later opging in Nationale-Nederlanden. In 1993 fuseerde het met Victoria Vesta maar bleef de merknaam behouden. Samen met de schaalvergroting werd het aanbod

van verzekeringsproducten uitgebreid. In de jaren 90 ging

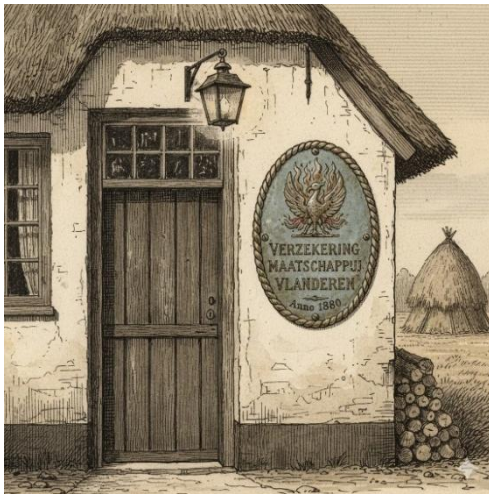
alles op in de nieuw opgerichte ING Groep. In 2011 verdween de naam RVS uit de markt en werd onderdeel van Nationale Nederlanden (de latere NN Group).

(bijdrage van Paul Witters)

Een “assurantieplaat” naast je voordeur.

Een “assurantieplaat” was een klein metalen plaatje dat aan de gevel van een huis, boerderij of bedrijf werd bevestigd om aan te geven dat het gebouw verzekerd was, meestal tegen brand. Ze ontstonden in een tijd waarin vuur een voortdurende en zeer reële bedreiging vormde voor het dagelijkse leven. Tot ver in de negentiende eeuw waren open haarden, olielampen, houtconstructies en strooien daken alomtegenwoordig, waardoor een kleine onvoorzichtigheid kon leiden tot de verwoesting van een volledig pand of zelfs een hele straat. Brandverzekeringen boden een vorm van financiële zekerheid, en die zekerheid werd met een assurantieplaat letterlijk zichtbaar gemaakt in het straatbeeld. Wanneer een eigenaar een verzekering afsloot bij een maatschappij of onderlinge kas, kreeg hij zo’n plaat ter beschikking. Die fungeerde in de

eerste plaats als een zichtbaar bewijs van verzekering. In tegenstelling tot een hardnekkige volksopvatting betekende de aanwezigheid van een assurantieplaat niet dat enkel verzekerde gebouwen geblust werden. Brandbestrijding was in Vlaanderen doorgaans een publieke of lokale verantwoordelijkheid, vaak gedragen door vrijwilligers. De plaat had eerder een administratieve en informatieve functie: ze gaf aan bij welke maatschappij het pand verzekerd was en vergemakkelijkte na een brand de identificatie en schadeafhandeling. Daarnaast had ze ook een sociale betekenis. Een huis of boerderij met een assurantieplaat straalde voorzichtigheid, vooruitziendheid en vaak ook een zekere welstand uit. Ook in de landbouw speelde brandverzekering een belangrijke rol. Voor een landbouwer waren niet alleen het woonhuis en de stallen kwetsbaar, maar

vooral de hooivoorraden. Hooimijten en hooischuren vormden een bijzonder groot brandrisico, omdat hooi dat te vochtig was binnengehaald door broei spontaan kon ontbranden. Een brand betekende dan niet alleen verlies van het gebouw of de opslagplaats, maar ook van het hooi zelf, dat onmisbaar was voor het overwinteren van het vee en een aanzienlijke economische waarde vertegenwoordigde. Daarom boden veel brandverzekeringen de mogelijkheid om naast vaste gebouwen ook hooischuren, schobben en soms zelfs losse hooimijten te verzekeren. In de polissen werd nauwkeurig omschreven wat precies onder de dekking viel en tegen welke waarde. Losstaande hooimijten waren lastiger te verzekeren, omdat ze tijdelijk waren en hun waarde schommelde naargelang de oogst, maar ze werden wel degelijk opgenomen, vaak onder voorwaarden zoals een minimale afstand tot andere gebouwen of een beperkte verzekeringsperiode. Assurantieplaten werden meestal vervaardigd uit blik, zink of geëmailleerd ijzer. Zink was het meest gebruikt, omdat het relatief goedkoop en duurzaam was, terwijl geëmailleerde platen vooral voorkwamen bij grotere of kapitaalkrachtigere maatschappijen. Ze werden op een goed zichtbare plaats aangebracht, vaak naast de voordeur, onder de dakrand of hoog op de gevel om diefstal te voorkomen. Op boerderijen hing de plaat soms aan het woonhuis, soms aan een schuur. De vormgeving varieerde van sober en functioneel tot opvallend decoratief. Veel platen droegen symbolen die duidelijk maakten waarvoor ze stonden: vlammen als verwijzing naar het brandgevaar, een feniks als symbool van wederopstanding na de ramp, brandspuiten of handpompen als teken van actieve bestrijding, en schilden of kronen die bescherming en betrouwbaarheid moesten uitstralen. Regionaal bestonden er duidelijke verschillen. In Vlaanderen en Nederland waren assurantieplaten doorgaans sober, terwijl in Frankrijk en

Engeland meer grotere versierde exemplaren voorkwamen, soms al vanaf de achttiende eeuw. De meeste platen die vandaag nog te zien zijn, dateren uit de negentiende en het begin van de twintigste eeuw. Met de verdere professionalisering van de brandweer en de administratieve centralisering van verzekeringen verloren ze geleidelijk hun functie. Tussen het interbellum en het midden van de twintigste eeuw verdwenen ze massaal van de gevels, vaak verwijderd bij renovaties of simpelweg vergeten onder lagen verf en pleister. Vandaag worden assurantieplaten beschouwd als klein maar betekenisvol erfgoed. Ze kunnen aanwijzingen geven over de ouderdom van een gebouw, over landbouw- en verzekeringspraktijken, of over het belang van hooivoorraden en brandgevaar op het platteland. Als stille metalen getuigen herinneren ze aan een tijd waarin zorg voor de toekomst tastbaar werd gemaakt aan de gevel zelf, en waarin zekerheid niet alleen in documenten bestond, maar ook zichtbaar was voor iedereen die voorbijging.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

We mogen de hoop niet opgeven.

Lang geleden moesten de gelovigen in onze contreien naar de kerk van Nispen over de grens om een misviering bij te wonen. Hoe ze dat precies deden is in de analen moeilijk terug te vinden. Wellicht zal paard en kar in de jaren het meest gebruikte vervoermiddel zijn geweest. Dat gebeurde voor België een onafhankelijke staat was. In zijn boek *“Achterboek, opstandig dorp”* beschrijft de auteur Alfons Tireliren het dorpsleven in Achterboek in de jaren 1867 tot 1885. Daarin worden de acties beschreven die de lokale bewoners ondernamen voor de oprichting van een eigen parochie. Achterboek behoorde toen nog tot de parochie van het centrum. Ze trokken daarvoor zelfs tot in het Belgisch parlement om hun zin te krijgen; Dat leidde in die dagen tot de oprichting van een eigen autonome parochie. De Vlaamse TV-reeks *“De paradijsvogels”* gaf een inkijk in het dagelijkse leven van eenvoudige dorpelingen in een fictief Leiedorp in de jaren 1920. Daarin werd veel aandacht besteed aan de acties van dorpelingen om het nodige geld in te zamelen voor de bouw van een eigen parochiekerk. In 1929 stichtte de toen nog erg jonge pastoor Antoine de Preter de nieuwe parochie Heide-Kapellenbos. En net voor de tweede wereldoorlog bouwde pastoor De Keyzer de kerk van de Heuvel. Zo kwam onze gemeente aan vijf autonome parochies met elk een eigen geloofsgemeenschap.

Het kan verkeren. Vandaag spreken we niet meer over een groeiende en bloeiende maar eerder van een sterk krimpende kerk. Een kleine honderd jaar later wordt het voortbestaan van onze vijf parochies voor het eerst in vraag gesteld. Wat in 2019 bij de opmaak van het eerste gemeentelijk kerkenbeleidsplan als ondenkbaar werd beschouwd, wordt in 2027 mogelijks harde realiteit. Op 17 december 2025 besliste onze bisschop om de vijf bestaande parochies samen te voegen tot twee autonome parochies. Zo smelten Centrum, Heuvel en Heide samen tot een nieuwe parochie. Hetzelfde geldt voor Achterboek en Nieuwmoer. Enkel in de kerken van Kalmthout-centrum en Achterboek zullen er wekelijks nog vieringen doorgaan en in de drie andere kerken is het aantal vieringen tot een strik minimum herleid. De redenen voor deze hertekening zijn alom bekend. De impact van de kerk op mens en samenleving is zichtbaar verminderd door de jaren heen. De katholieke kerk worstelt al langer met een groot tekort aan priesters.

Zodoende moeten zij een beroep doen op buitenlandse priesters om de continuïteit van de vieringen te verzekeren. Minder mensen gaan wekelijks naar de kerk en steeds meer uitvaarten hebben plaats buiten de kerkgebouwen. Niets wijst op een positieve omslag. Het blijft het onzeker waarheen onze gelovige gemeenschap gaat evolueren. Wel staat vast dat onze kerk deze crisis ooit weer te boven zal komen. Maar dan zal ze wel een nieuwe manier van aanpak moeten volgen. Maar dat is niet meer voor onze generatie. Toch mogen we de hoop niet opgeven.

Het dossier van de samenvoeging der parochies is intussen overgemaakt aan de bevoegde instanties van de Vlaamse overheid. Die moet op haar beurt voor het einde van dit jaar een decreet uitvaardigen waarin de bestaande parochies worden ontbonden en de twee nieuwe formeel worden erkend. En wat er dan met onze parochie gaat gebeuren dat zien we dan wel.

(bijdrage van Eddy Marstboom)

Bakker Leo Neys overleden!

Op 20 januari 2026 overleed Leo Neys. Hij werd geboren in Kalmthout op 18 januari 1947 en was in onze gemeente alom gekend als "bakker Neys". Leo had ondertussen de bakkerij al langere tijd overgegeven aan zijn zoon maar bleef voor het grote publiek steeds "bakker Neys". Leo was gehuwd met Mariette Van Gastel, was vader van twee kinderen, opa van twee kleinkinderen en had een achterkleinzoon. Hij had de laatste tijd af te rekenen met een zware ziekte wat hem nu fataal werd. Hij rust in Vrede!

The Flying Jets (Kalmthout)

Opvallend bij zijn overlijdensbericht is een foto van zijn jonge jaren als muzikant. Samen met Herman Janssens, Marc Van Meel, Jos Van Loon en zanger Freddy Overt had Leo begin de jaren '60 een groepje opgericht onder de naam "The Flying jets". In die tijd waren er wel meer wedstrijden voor jonge muziekgroepen, zoals bv. de wedstrijden in Essen tijdens de Kovek-feesten. Het is daar dat de "The Flying Jets" hun start kenden!

Overlijden

Op 14 januari overleed in De Lotus in Brasschaat Marina De Deken, zij werd geboren in Antwerpen op 4 januari 1943. Maria was kinesitherapeute op rust. Zij was de echtgenote van Guy Adriaenssens en moeder van twee kinderen en vijf kleinkinderen. In de aula van uitvaartzorg Hofmans werd gisteren van haar afscheid genomen. Zij rust in vrede!

Aansluiten bij het vrijwilligerskorps!

Ook Kalmthout wil gevolg geven aan de oproep van de overheid om over te gaan tot het oprichten van een vrijwilligerskorps. Wie medeburgers uit de nood wil helpen bij een overstroming, mee wil water uitdelen bij de hittegolf, ondersteuning wil bieden bij een stroompanne, ondersteuning wil geven op een opvanglocatie, of zoveel meer kan zich hiervoor aanmelden. Een vrijwilligerskorps wordt opgericht met steun van Rode Kruis- Vlaanderen en het gemeentebestuur. Dit lokaal team kan worden opgeroepen in een nood- of crisissituatie als ondersteuning van de professionele hulpdiensten. Onder hun leiding kunnen zij dan allerlei taken mee uitvoeren. Het kan gaan over arbeidsintensieve werkjes zoals zandzakjes vullen maar even goed over het uitdelen van

drank of administratieve ondersteuning. Geïnteresseerde worden op 5 februari om 19u30 uitgenodigd in de brandweerkazerne (Rozeind nummer 2) voor een infosessie. Graag even aanmelden via www.Kalmthout.be.

Uit de oude doos!

Deze week twee mooie foto's van "Het Rozenberghof".

Dit "logementshuis", ook verschillende jaren een drankgelegenheid, was er destijds op de hoek van de Gommaris Van Geelstraat en de Hollekelderstraat.

Zoals je ziet op deze foto was er ook een groot ven waar men zich kon vermaken.

Van het Rozenberghof van weleer blijft er niets meer over!

Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be

